

Hoe dichterbij de praktijk hoe beter

Na een paar jaar docent in groen onderwijs werd Esther de Snoo redacteur voor een agrarisch vakblad. “Waar je in onderwijs altijd achter de ontwikkelingen aanloopt, sta ik nu vooraan.”

ESTHER DE SNOO

Toen Esther de Snoo (43) aan haar studie bij Stoas begon, dacht ze niet dat ze redacteur bij De Boerderij zou worden. “De brede insteek van de groene lerarenopleiding, met een mix van pedagogiek en economie, sprak me aan.” Meer dan de groene hogescholen waar ze zich, afkomstig uit een agrarische familie, ook oriënteerde. Docentschap was geen doel. “Ik zag studie aan de Stoas vooral als een manier om me te ontwikkelen.”

Inspirerend

“Voor een goede opleiding zijn docenten altijd doorslaggevend. Die kunnen een opleiding maken of breken. Ik trof het, want de Stoas-docenten deden er echt alles aan om bij hun studenten eruit te halen wat erin zat. Ik vond het een heel inspirerende omgeving. Je wordt geprikkeld. Niet door een lading kennis aan te bieden, maar door je te helpen in je ontwikkeling.”

“Ik had al werk als docent voor ik afgestudeerd was, in 1998. Ze belden naar de Stoas en ik kon aan de slag op het vmbo in Gorinchem. En kort daarna ook een dag in de week plantenteelt op het mbo in Houten, ook een locatie van Wellantcollege. Een interessante tijd waarin ik veel geleerd heb. Als docent moet je er iedere dag staan, voor 100 procent. Best zwaar, maar

waarschijnlijk wordt het gemakkelijker zodra je meer routine krijgt. Op het vmbo was ik vooral pedagogisch bezig, met veel praktijkonderwijs, buiten. In Houten kwam er meer vakinhoud aan te pas.”

Ambities

“Ik wilde meer. Ik kon wel iets met mijn ambities op Wellantcollege, bijvoorbeeld ontwikkeling van een nieuwe methode. En werken met jonge mensen is fantastisch. Maar ik miste na enkele jaren de uitdaging. Het is ook nooit af, onderwijs. En je loopt altijd achter de ontwikkelingen aan. Je ziet verder niet of wat je doet echt effect heeft. Dus een andere weg. Ik kwam in 2002 als redacteur glasgroente bij Oogst (blad van LTO Nederland), deed de School voor Journalistiek in Utrecht en werd chef op de tuinbouwredactie.”

“Nu werk ik sinds vijf jaar als redacteur ondernemen, politiek en agrarisch bij De Boerderij. Ik maak ook *webinars*, bijvoorbeeld over fosfaatrechten. En ik zie wel raakvlakken met het docentschap. Bijvoorbeeld dat je je kunt verplaatsen in de doelgroep en dat je bezig bent met kennisoverdracht.”

Out of the box

“Wat onderwijs betreft, ik denk dat het belangrijk is dat je dicht op het bedrijfsleven zit. Hoe dichter, hoe beter. Hoe meer integratie met de beroepspraktijk, hoe beter. Anders wordt de overstap van onderwijs naar bedrijfsleven erg groot, de cultuur is totaal anders. Het lijkt me ook erg belangrijk dat er scholen zijn waar mensen specifiek voor de sector opgeleid worden. Scholen hebben immers ook een functie in het opbouwen van een netwerk. En je moet thuisraken in de sector, dat je bijvoorbeeld weet wat de toonaangevende bedrijven zijn.”

“Maar scholen en docenten zijn in mijn beleving vaak erg naar binnen gericht. Ik begrijp het wel, want de ontwikkelingen in onderwijs vragen veel aandacht. Ik denk dat HAS Hogeschool dat goed aanpakt. Ze doen niet anders dan allianties aangaan met bedrijven, evenementen organiseren en debatacties opzetten.”

“In de sector is veel behoefte aan jonge mensen. Aan vernieuwingsdrift van mensen die anders kunnen denken en nieuwe verbindingen kunnen maken. Bijvoorbeeld als het gaat om natuur en landbouw, van oudsher twee terreinen die elkaar uitsluiten. Dan zijn

er mensen nodig die in oplossingen kunnen denken in plaats van problemen, *out of the box*. Want ook boeren en natuurbeschermers zitten vaak gevangen in denkpatronen en vooroordelen.”

Sociale aspecten

“Mijn verwachting van onderwijs is dan ook dat docenten denkpatronen kunnen veranderen. Mensen stimuleren om dat te doen. Maar ik merk dat er in onderwijs nog te weinig aandacht wordt besteed aan de sociale aspecten die dan nodig zijn, zoals communiceren en samenwerken. Ja, misschien is het wel veilig voor een docent om zich vooral op vakinhoud te concentreren. Maar dat vak leer je wel, linksom of rechtsom. Als je maar weet waar je de kennis haalt.”

“Dat was ook de gedachte op de Stoas. Daar leerden we wel samenwerken, want we deden niet anders. Presenteren, feedback geven, je doelstellingen tegen het licht houden, standpunten verdedigen. Natuurlijk moet je inhoudelijk een stevige basis hebben, maar de opleiding is niet meer dan een start. Je leert er op een bepaalde manier denken. Ik heb er echt veel aan gehad.”

» *Het lijkt me ook erg belangrijk dat er scholen zijn waar mensen specifiek voor de sector opgeleid worden*